

מע"א סרס' - עיון

1. קראו פס' א'

א. "וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא, וְעָלִי שָׁכַב בַּמִּקְוָה; וְעֵינַי הִסְלֹו כְהוֹת, לֹא יוֹכַל לִרְאוֹת" (פס' ב')

מה קרה לעלי על פי הפס' ?

עיונו בדברי רד"ק הבאים והשיבו על השאלות הנלוות :

עיינו בדברי רד"ק הבאים :

"... וְטַעַם הַסְפּוֹר הַזֶּה בַּמִּקְוָה הַזֶּה, אִם עֵינָיו עַל דֶּרֶךְ פְּשׁוּטוֹ לֹא מִצָּאָתִי לוֹ טַעַם נָכוֹן וְאִם הוּא דֶּרֶךְ מַשְׁלָל, וְר"ל (= רצה לומר) עֵינֵי הַלֵּב, כְּלוּמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְטַעַמוֹ, שֶׁהִיטָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוֹלֶכֶת וּפּוֹסֶקֶת מִמֶּנּוּ שֶׁלֹא הִיטָה רִגְלָהּ אֲצִלוֹ כְּבִתְחִלָּה מִפְּנֵי מַעֲשֵׂה בְּנֵי לִפְיֶכֶךְ בָּאָה הַנְּבוּאָה הַזֹּאת אֶל שְׁמוּאֵל וְלֹא בָּאָה אֵלָיו.

ובדרש אומר:

כהות ממש, ואמר: כל המעמיד בן רשע עיניו כהות.

מנא לן? (= מאין לנו ?)

מיצחק.

וכן עלי

ולדעת הדרש היה הספור הזה הנה, לפי שעתיד לזכור הנבואה שבאה לשמואל, על עון בניו "

א. מהי התמיהה שמעלה רד"ק בפירושו ?

ב. כמה תשובות מביא רד"ק ?

כיצד ליהייתם ?

ג. הסבר את כל אחת מן התשובות בלשונך

ד. בן-אדם - אינו דולמא מביא המדרש ? מה מטרתה ?

ה. מדוע, על פי המדרש, צוין חולשת צניו על עלי דווקא כאן ?

2. א. ה' קורא לשמואל על פס' א' הפני שהוא נלחם אליו -

מדוע, לדעתכם, ה' לא אמר לשמואל שהוא זה שמדבר אליו, אלא נתן לו לפנות על פס' א' ?

ב. קראו את דברי אברבנאל הבאים והשיבו על השאלה בסעיף א'

"כדי שידע עליה (עלי) וישאלהו בבוקר ויהיה שמואל מוכרח לספר לו .

מה שלא היה כן אם הייתה באה הנבואה לשמואל בדרך שאר הנביאים, כי אולי היה בוש ונכלם לספר עליה לעלי רבו . לא אמרה לעלי כי אם אחרי השבעתו אותו "

ג. למה, לדעתכם, ה' מודיע לעלי שוב את הצונו על בניו ?